

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 1T/131/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8411010277
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Richard Bureš
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2012:8411010277.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10. mája 2012 samosudcom JUDr. Richardom Burešom takto

rozhodol:

Obžalovaný

Z. J. S. Z. P. S. Š. , nar. XX. X. XXXX v F., trvale bytom P., Ž. Č.. XXX/XX, okres F., nezamestnaný,
je vinný, že

spolu s U. F., nar. X. X. XXXX v F., trvale bytom P., Ž. XXX/XX, okres F., ako zákonný rodič maloletého Z. J., nar. XX. X. XXXX, pôvodne žiaka Súkromnej strednej školy v F. si voči nemu zanedbával svoje zákonné povinnosti rodiča tým, že počas obdobia od mesiaca november 2010 do 31. 1. 2011, t. j. počas školského roka 2010/2011 mu umožnil bezdôvodne a bez ospravedlnenia vymeškať 167 vyučovacích hodín, pričom k náprave nedošlo aj napriek upozorneniam školy a o výchovu a zabezpečenie dochádzky syna do školy sa nestaral,

t e d a

vydal z nedbanlivosti osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že mu umožnil viesť záhalčivý život,

č í m s p á c h a l

prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje

Podľa § 211 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 54 Trestného zákona súd obžalovanému u k l a d á trest povinnej práce vo výmere 150 (stopäťdesiat) hodín.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Kežmarok podala dňa 8. 8. 2011 obžalobu na obžalovaného Z. J. a obvinenú U. F. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Samosudca Okresného súdu Kežmarok vydal dňa 15. 8. 2011 trestný rozkaz č. k. 1T 131/2011-112, ktorým obžalovanému Z. J. uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov so zaradením na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a obvinenej U. F. uložil trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov s podmienečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov.

Predmetný trestný rozkaz sa stal právoplatný pri obvinenej U. F.. Obžalovaný Z. J. podal v zákonnej lehote proti predmetnému trestnému rozkazu odpor.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný Z. J. v zmysle § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je nevinný zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu.

Z výpovede obžalovaného Z. J. vyplýva, že maloletý Z. J. býval v období od mesiaca november 2010 raz u starých rodičov a niekedy u obžalovaného. V decembri 2010 dostal obžalovaný list zo školy, v ktorom upozornený na absencie svojho syna na vyučovaní. Uvedený problém neriešil hneď, ale až keď bola družka z nemocnice doma.

Svedkyňa L.. B. F. potvrdila, že maloletý Z. J., nar. XX. X. XXXX, začal vymeškávať vyučovanie v novembri a decembri 2010. Najprv matka ospravedlnila absencie v škole, neskôr viazla komunikácia, pretože rodičia uviedli, že dieťa je u starých rodičov a nemajú vedomosť o tom, že dieťa nechodí do školy. Starí rodičia tvrdili, že dieťa bude navštevovať inú školu. Dokým nebolo vydané rozhodnutie o ukončení štúdia, svedkyňa musela vykazovať neprítomnosť dieťaťa na vyučovaní. Obžalovaný Z. J. bol listom od Súkromnej strednej odbornej školy, X. V. X, F., z 18. 11. 2010 upozornený na nedbalú školskú dochádzku jeho syna.

Z posudku Súkromnej odbornej školy F. z 18. 2. 2011 vyplýva, že v novembri 2010 začal vynechávať vyučovanie, na čo boli písomne upozorňovaní rodičia, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Kežmarok a Obecný úrad v P. Za obdobie november 2010 až január 2011 vymeškal celkovo 269 vyučovacích hodín, z čoho má 167 neospravedlnených hodín. Rodičia na prvé a druhé upozornenie na zanedbávanie školskej dochádzky nereagovali, až po treťom upozornení a po návšteve sociálnej pracovníčky obce sa dostavili do školy.

Súd po zhodnotení dôkazov jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti dospel k záveru, že obžalovaný Z. J. spáchal prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona nakoľko vydal z nedbanlivosti osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnil viesť záhaľčivý život spočívajúci v dlhšie trvajúcim záškoláctve. Súčasťou rodičovských povinností je aj sústavná a dôsledná starostlivosť o všestranný vývoj maloletého dieťaťa. Pravidelnou školskou dochádzkou si dieťa osvojuje jednak základné vzdelanie nevyhnutné pre prípravu ku spoločensky prospešnej práci, poprípade pre ďalšie štúdium, taktiež určitý pracovný režim obdobný pri pracovnej činnosti, jeho nedodržiavaním si navyká na zaháľanie. Protiprávnosť konania obžalovaného je potrebné vidieť v tom, že porušil záujem spoločnosti na riadnej výchove mládeže.

Obžalovaný Z. J. na hlavnom pojednávaní uviedol, že nie je invalidný a v prípade uloženia trestu povinnej práce, dáva súhlas na jeho uloženie.

Obžalovaný Z. J. je z miesta trvalého bydliska hodnotený všeobecne. Doposiaľ bol dvakrát uznaný vinným z priestupkov podľa zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Obžalovaný Z. J. bol trikrát súdne trestaný, naposledy rozhodnutím Okresného súdu Kežmarok pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005 a pre trestný čin výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31. 12. 2005, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 5 (päť) mesiacov nepodmienečne so zaradením do I. nápravno-výchovnej skupiny.

Súd potom zväžil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy a uložil obžalovanému trest povinnej práce vo výmere 150 hodín.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný Z. J. dal súhlas s uložením trestu povinnej práce a spáchal prečin, za ktorý Trestný zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody, ktorého horná hranica sadzby trestu odňatia slobody nepresahuje päť rokov, boli splnené podmienky pre uloženie alternatívneho trestu povinnej práce. Okresný súd Kežmarok pritom určil tento trest vo výmere 150 hodín, ktorý je obžalovaný povinný vykonať najneskôr do jedného roka od jeho nariadenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.